

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

6. října 2022*

„Řízení o předběžné otázce – Společná dopravní politika – Směrnice 2006/126/ES – Článek 11 odst. 2 a 4 – Pozastavení oprávnění řídit motorová vozidla – Řidičský průkaz vydaný členským státem obvyklého bydliště výměnou za řidičský průkaz vydaný jiným členským státem – Odmítnutí prvního státu vykonat rozhodnutí o pozastavení řidičského oprávnění přijaté druhým státem – Povinnost druhého státu neuznat na svém území řidičský průkaz, jehož platnost byla pozastavena“

Ve věci C-266/21,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Sofijski gradski sad (městský soud v Sofii, Bulharsko) ze dne 26. dubna 2021, došlým Soudnímu dvoru dne téhož dne, v trestním řízení proti

HV,

za účasti:

Sofijska gradska prokuratura

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení K. Jürimäe, předsedkyně senátu, N. Jääskinen, M. Safjan, N. Piçarra (zpravodaj) a M. Gavalec, soudci,

generální advokát: J. Richard de la Tour,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za německou vládu J. Möllerem, A. Hoesch a D. Klebsem, jako zmocněnci,
- za španělskou vládu M. J. Ruiz Sánchez, jako zmocněnkyní,
- za maďarskou vládu M. Z. Fehérem a R. Kissné Berta, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: bulharština.

– za Evropskou komisi S. Grünheid, P. Messinou a I. Zaloguinem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 2 bodu 4 a čl. 4 odst. 1 písm. d) rámcového rozhodnutí Rady 2008/947/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozsudky a rozhodnutí o probaci za účelem dohledu nad probačními opatřeními a alternativními tresty (Úř. věst. 2008, L 337, s. 102), jakož i čl. 11 odst. 2 a 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES ze dne 20. prosince 2006 o řidičských průkazech (Úř. věst. 2006, L 403, s. 18).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci řízení, jehož předmětem je výkon rozhodnutí o pozastavení řidičského oprávnění vydaného v Bulharsku, a to ve Španělsku ve vztahu k osobě s bydlištěm ve Španělsku a držiteli řidičského průkazu vydaného posledně uvedeným státem výměnou za řidičský průkaz vydaný prvně uvedeným státem.

Právní rámec

Unijní právo

Rámcové rozhodnutí 2008/947

- 3 Článek 1 rámcového rozhodnutí 2008/947, nadepsaný „Cíle a oblast působnosti“, v odstavci 2 stanoví:

„Toto rámcové rozhodnutí se vztahuje pouze na

- a) uznávání rozsudků a případně rozhodnutí o probaci;
- b) předání odpovědnosti za dohled nad probačními opatřeními a alternativními tresty;

[...]

jak je popsáno a stanoveno v tomto rámcovém rozhodnutí.“

- 4 Článek 2 rozhodnutí, nadepsaný „Definice“, zní takto:

„Pro účely tohoto rámcového rozhodnutí se rozumí:

[...]

4) ‚alternativním trestem‘ jiný trest než trest odnětí svobody, opatření spojené se zbavením osobní svobody nebo peněžitý trest či pokuta, ukládající povinnost nebo příkaz;

[...]“

5 Článek 4, týkající se „druhů probačních opatření a alternativních trestů“, v odstavci 1 stanoví:

„Toto rámcové rozhodnutí se vztahuje na tyto probační opatření nebo alternativní tresty:

[...]

d) příkazy týkající se chování, bydliště, vzdělávání a školení, způsobů trávení volného času nebo stanovící omezení nebo způsoby výkonu zaměstnání;

[...]“

6 Článek 6, nadepsaný „Postoupení rozsudku a případně rozhodnutí o probaci“, v odstavci 1 stanoví:

„Postupuje-li v souladu s čl. 5 odst. 1 a 2 příslušný orgán vydávajícího státu rozsudek a případně rozhodnutí o probaci jinému členskému státu, zajistí, aby k němu bylo přiloženo osvědčení, jehož jednotný formulář je obsažen v příloze I.“

Směrnice 2006/126

7 Bod 15 odůvodnění směrnice 2006/126 uvádí:

„Z důvodů bezpečnosti silničního provozu by členské státy měly mít možnost uplatňovat své vnitrostátní právní předpisy týkající se odebrání, pozastavování, prodlužování a rušení řidičských průkazů na všechny držitele řidičských průkazů, kteří získali obvyklé bydliště na jejich území.“

8 Podle čl. 2 odst. 1 jsou „řidičské průkazy vydané členskými státy [...] vzájemně uznávány“.

9 Článek 11 směrnice, nadepsaný „Různá ustanovení o výměně, odebrání, nahrazování a uznávání řidičských průkazů“, v odstavcích 1, 2 a 4 stanoví:

„1. Pokud držitel platného řidičského průkazu vydaného jedním členským státem převede obvyklé bydliště do jiného členského státu, může požádat o výměnu svého řidičského průkazu za rovnocenný průkaz. [...]

2. S výhradou zachování zásady teritoriality trestních a policejních právních předpisů mohou členské státy, v nichž mají držitelé řidičských průkazů obvyklé bydliště, uplatňovat své vnitrostátní právní předpisy týkající se omezení, pozastavení, odejmutí nebo zrušení řidičského oprávnění na držitele řidičského průkazu vydaného jiným členským státem a v případě potřeby řidičský průkaz za tímto účelem vyměnit.

[...]

4. Členský stát odmítne vydat řidičský průkaz žadateli, jehož řidičský průkaz byl v jiném členském státě omezen, pozastaven nebo odejmut.

Členský stát odmítne uznat platnost každého řidičského průkazu, který jiný členský stát vydal osobě, jejíž řidičský průkaz je na území prvního státu omezen, pozastaven nebo odejmut.

Členský stát může rovněž odmítnout vydat řidičský průkaz žadateli, jehož řidičský průkaz byl v jiném členském státě zrušen.“

- 10 Článek 12, nadepsaný „Obvyklé bydliště“, v prvním pododstavci stanoví:

„Pro účely této směrnice se ‚obvyklým bydlištěm‘ rozumí místo, kde se určitá osoba obvykle zdržuje, tj. nejméně 185 dní v kalendářním roce, z důvodů osobních a profesních vazeb nebo v případě osob bez profesních vazeb z důvodu osobních vazeb vyplývajících z úzkých vztahů mezi touto osobou a místem, kde bydlí.“

- 11 První věta článku 15, nadepsaného „Vzájemná pomoc“, uvádí:

„Členské státy si vzájemně pomáhají při provádění této směrnice a vyměňují si informace o řidičských průkazech, které vydaly, vyměnily, nahradily, prodloužily nebo zrušily.“

Bulharské právo

- 12 Článek 78a Nakazatelen kodeks (trestní zákoník, dále jen „NK“) stanoví:

„(1) [Příslušný] soud zproští zletilou osobu trestní odpovědnosti a uloží jí pokutu ve výši 1 000 až 5 000 [bulharských leva (BGN) (přibližně 500 až 2 500 eur)], pokud jsou současně splněny následující podmínky:

- a) za trestný čin lze uložit trest odnětí svobody až na tři roky nebo jiný, méně přísný trest, je-li spáchán úmyslně, nebo trest odnětí svobody až na pět let nebo jiný, méně přísný trest, je-li spáchán z nedbalosti;
- b) pachatel nebyl odsouzen za trestný čin podle obecné právní úpravy a nebyl zproštěn trestní odpovědnosti podle této kapitoly;
- c) majetková újma vyplývající z trestného činu byla nahrazena.

[...]

(4) Soud, který ukládá pokutu uvedenou v odstavci 1, může rovněž uložit správní trest spočívající v pozastavení práva vykonávat povolání nebo činnost až na dobu tří let, je-li pro daný trestný čin takové pozastavení stanoveno.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 13 Rozsudkem ze dne 26. června 2018, který nabyl právní moci dne 20. listopadu 2019, Sofijski gradski sad (městský soud v Sofii, Bulharsko), který je v projednávané věci předkládajícím soudem, prohlásil HV vinného z toho, že při řízení motorového vozidla na bulharském území porušil pravidla silničního provozu a z nedbalosti způsobil více než jedné osobě lehkou újmu na zdraví. Na základě čl. 78a odst. 1 NK tento soud zprostil HV trestní odpovědnosti za tento

trestný čin a uložil mu správní pokutu ve výši 1 000 BGN (přibližně 500 eur). Kromě toho se uvedený soud na základě čl. 78 odst. 4 NK rozhodl pozastavit oprávnění HV řídit motorová vozidla na dobu šesti měsíců ode dne, kdy se rozsudek stane pravomocným.

- 14 Státní zástupce působící u předkládajícího soudu tento soud informoval, že toto pozastavení nemůže být na bulharském území vykonáno, neboť HV má trvalé bydliště ve Španělsku a řidičský průkaz vydaný bulharskými orgány byl vyměněn za rovnocenný průkaz vydaný orgány španělskými.
- 15 Dne 27. října 2020 předkládající vydal osvědčení podle rámcového rozhodnutí 2008/947, které bylo předáno Juzgado Central de lo Penal (ústřední trestní soud, Španělsko). V oddílu j) bodě 4 tohoto potvrzení, nadepsaném „Druh probačního opatření nebo alternativního trestu“, bylo zaškrtnuto políčko „příkazy týkající se chování, bydliště, vzdělávání a školení, způsobů trávení volného času nebo stanovící omezení nebo způsoby výkonu zaměstnání“. V bodě 5 uvedeného oddílu bylo upřesněno, že alternativní trest spočíval v pozastavení oprávnění řídit motorová vozidla na dobu šesti měsíců.
- 16 Rozhodnutím ze dne 17. února 2021 Juzgado Central de lo Penal (ústřední trestní soud) odmítl uznat předaný rozsudek a vykonat trest uložený HV z důvodu, že tento nepatří mezi tresty stanovené Ley 23/2014 de reconocimiento mutuo de resoluciones penales en la Unión Europea (zákon č. 23/2014 o vzájemném uznávání rozsudků v trestních věcech v Evropské unii) ze dne 20. listopadu 2014 (BOE č. 282 ze dne 21. listopadu 2014, s. 1) a rámcovými rozhodnutími o výkonu trestů nebo rozhodnutí o probaci v Evropské unii. Tento soud odůvodnil své odmítnutí i na základě směrnice 2006/126.
- 17 Předkládající soud má za to, že toto odmítnutí znemožňuje účinný výkon pozastavení řidičského oprávnění HV, což *de facto* vede k jeho beztrestnosti. Takové rozhodnutí přitom spadá do působnosti rámcového rozhodnutí 2008/947, neboť představuje „alternativní trest“, jímž je ukládán „příkaz týkající se chování“ ve smyslu čl. 2 bodu 4 a čl. 4 odst. 1 písm. d) rámcového rozhodnutí.
- 18 Uvedený soud má rovněž za to, že zásada teritoriality trestních a policejních právních předpisů uvedená v čl. 11 odst. 2 směrnice 2006/126 se dostává do rozporu se zásadou vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, která je konkretizována rámcovým rozhodnutím 2008/947. Podle předkládajícího soudu vyvstává otázka, který z těchto dvou aktů unijního práva je použitelný, aby bylo možné určit, zda je třeba předat Juzgado Central de lo Penal (ústřední trestní soud) nové osvědčení podle rámcového rozhodnutí.
- 19 Za těchto podmínek se Sofijski gradski sad (městský soud v Sofii) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
 - „1) Spadají soudní rozhodnutí v trestních řízeních, v nichž byla za protiprávní jednání spočívající v porušení pravidel silničního provozu a způsobení lehkého ublížení na zdraví z nedbalosti uložena pachateli správní sankce pozastavení oprávnění řídit motorová vozidla na určitou dobu, do působnosti čl. 2 bodu 4 a čl. 4 odst. 1 písm. d) rámcového rozhodnutí [...] 2008/947 [...]?

- 2) Umožňují ustanovení čl. 11 odst. 2 a čl. 11 odst. 4 prvního až třetího pododstavce směrnice [...] 2006/126 [...] členskému státu, v němž držitel řidičského průkazu vydaného tímto státem obvykle pobývá, odmítnout uznat a vykonat správní sankci pozastavení oprávnění řídit motorová vozidla na určitou dobu, která byla uložena v jiném členském státě z důvodu porušení pravidel silničního provozu a lehké újmy na zdraví způsobené z nedbalosti třetím osobám, přičemž tento skutek byl spáchán v době, kdy jeho pachatel byl držitelem řidičského průkazu, který mu stát jeho pobytu vydal výměnou za původní řidičský průkaz vydaný státem odsouzení?“

K přípustnosti

- 20 Německá vláda vyjadřuje pochybnosti o přípustnosti žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, když tvrdí, že před předkládajícím soudem neprobíhá žádné řízení a že se tento soud zřejmě snaží získat potvrzení, že španělské orgány porušily unijní právo, což nemůže být předmětem takové žádosti.
- 21 Podle ustálené judikatury je věcí pouze vnitrostátního soudu, kterému byl spor předložen a jenž musí nést odpovědnost za soudní rozhodnutí, které bude vydáno, aby s ohledem na konkrétní okolnosti věci posoudil nezbytnost rozhodnutí o předběžné otázce pro vydání svého rozsudku i relevanci otázek, které Soudnímu dvoru klade. Z toho vyplývá, že k otázkám týkajícím se unijního práva se váže domněnka relevance. Odmítnutí rozhodnout o předběžné otázce položené vnitrostátním soudem ze strany Soudního dvora je možné pouze tehdy, je-li zjevné, že žádaný výklad unijního práva nemá žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení, jestliže se jedná o hypotetický problém nebo také jestliže Soudní dvůr nedisponuje skutkovými nebo právními poznatky nezbytnými pro užitečnou odpověď na otázky, které jsou mu položeny [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 23. listopadu 2021, IS (Protiprávnost předkládacího usnesení), C-564/19, EU:C:2021:949, body 60 a 61, jakož i citovaná judikatura].
- 22 V tomto ohledu ze samotného znění článku 267 SFEU vyplývá, že požadované rozhodnutí o předběžné otázce musí být „nezbytné“ k tomu, aby předkládající soud mohl „vynést rozsudek“ ve věci, která mu byla předložena (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. března 2020, Miasto Łowicz a Prokurator Generalny, C-558/18 a C-563/18, EU:C:2020:234, bod 45 a citovaná judikatura).
- 23 V projednávané věci ze žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce vyplývá, že předkládající soud, na který se obrátilo státní zastupitelství, má v rámci před ním probíhajícího řízení rozhodnout o způsobu výkonu rozhodnutí o pozastavení oprávnění HV řídit motorová vozidla. Jak bylo uvedeno v bodě 18 tohoto rozsudku, v tomto kontextu se uvedený soud zabývá tím, zda za účelem určení, zda je třeba předložit Juzgado Central de lo Penal (ústřední trestní soud) nové osvědčení podle rámcového rozhodnutí, musí vycházet ze směrnice 2006/126, anebo z rámcového rozhodnutí 2008/947.
- 24 Požadovaný výklad unijního práva se tedy jeví nezbytným k tomu, aby předkládající soud mohl vydat rozsudek.
- 25 Za těchto podmínek je tato žádost o rozhodnutí o předběžné otázce přípustná.

K předběžným otázkám

Ke druhé otázce

- 26 Podstatou této otázky předkládajícího soudu, kterou je třeba zkoumat na prvním místě, je, zda ustanovení čl. 11 odst. 2 směrnice 2006/126 musí být ve spojení s jejím čl. 11 odst. 4 druhým pododstavcem vykládán v tom smyslu, že členskému státu, v němž má držitel jím vydaného řidičského průkazu obvyklé bydliště, umožňují neuznat a na svém území nevykonat rozhodnutí o pozastavení oprávnění řídit motorová vozidla, které předtím proti tomuto držiteli přijal jiný členský stát z důvodu porušení pravidel silničního provozu na svém území, a to i v případě, že tento řidičský průkaz byl vydán výměnou za řidičský průkaz dříve vydaný státem, v němž došlo k tomuto porušení pravidel.
- 27 Zprvce z čl. 11 odst. 2 směrnice 2006/126 vykládaného ve světle bodu 15 jejího odůvodnění vyplývá, že v zájmu bezpečnosti silničního provozu na pozemních komunikacích a s výhradou zachování zásady teritoriality trestních a policejních právních předpisů může členský stát, v němž má držitel řidičského průkazu vydaného jiným členským státem obvyklé bydliště ve smyslu článku 12 směrnice, na něj uplatňovat vnitrostátní právní předpisy týkající se omezení, pozastavení, odejmutí nebo zrušení řidičského oprávnění a v případě potřeby řidičský průkaz za tímto účelem vyměnit. Toto ustanovení se tedy vztahuje na situaci, kdy má držitel řidičského průkazu obvyklé bydliště v jiném členském státě, než který tento průkaz vydal (obdobně viz rozsudek ze dne 23. dubna 2015, Aykul, C-260/13, EU:C:2015:257, bod 52).
- 28 V projednávaném případě byl přítom řidičský průkaz, kterým HV disponuje, vydán členským státem jeho obvyklého bydliště výměnou za průkaz, který mu byl vydán členským státem, ve kterém vůči němu bylo vydáno rozhodnutí o pozastavení platnosti jeho řidičského oprávnění za dopravní přestupek spáchaný na území tohoto státu, které je předmětem věci v původním řízení. Na tuto situaci se tedy čl. 11 odst. 2 směrnice 2006/126 nevztahuje. Jakmile byl totiž určité osobě řidičský průkaz získaný v určitém členském státě vyměněn za řidičský průkaz vydaný členským státem jejího obvyklého bydliště, nemůže již být považována za „držitele řidičského průkazu vydaného jiným členským státem“ ve smyslu uvedeného ustanovení.
- 29 Pokud jde zadruhé o čl. 11 odst. 4 směrnice 2006/126, je třeba uvést, že podle druhého pododstavce uvedeného ustanovení členský stát odmítne uznat platnost jakéhokoli řidičského průkazu vydaného jiným členským státem osobě, jejíž řidičský průkaz je na jeho území omezen, pozastaven nebo odejmut. Z výrazu „odmítne uznat“ vyplývá, že ustanovení stanoví nikoliv možnost, ale povinnost dotyčného členského státu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 26. dubna 2012, Hofmann, C-419/10, EU:C:2012:240, bod 53, a ze dne 28. října 2020, Kreis Heinsberg, C-112/19, EU:C:2020:864, bod 37).
- 30 Článek 11 odst. 4 druhý pododstavec směrnice 2006/126 se týká opatření, která jsou přijímána na základě trestního a policejního práva členského státu a která mají vliv na platnost řidičského průkazu vydaného jiným členským státem na území tohoto členského státu (rozsudek ze dne 23. dubna 2015, Aykul, C-260/13, EU:C:2015:257, bod 61). Cílem povinnosti stanovené tímto ustanovením je tedy zajistit účinný výkon rozhodnutí o pozastavení řidičského oprávnění vydaného na území členského státu, který jej přijal, v souladu se zásadou teritoriality trestních a policejních předpisů uvedenou v čl. 11 odst. 2 této směrnice. Podle této zásady totiž pouze členskému státu, na jehož území došlo k porušení pravidla silničního provozu, přísluší, aby za

toto porušení uložil sankce, přičemž může případně rozhodnout o pozastavení řidičského oprávnění (obdobně viz rozsudky ze dne 20. listopadu 2008, Weber, C-1/07, EU:C:2008:640, bod 38, a ze dne 23. dubna 2015, Aykul, C-260/13, EU:C:2015:257, bod 62).

- 31 Z toho plyne, že z čl. 11 odst. 4 druhého pododstavce směrnice 2006/126 vykládaného ve světle zásady teritoriality trestních a policejních předpisů nevyplývá, že rozhodnutí o pozastavení řidičského oprávnění vydané na území určitého členského státu musí být uznáno a vykonáno v jiných členských státech, zejména ve státě, v němž má držitel řidičského průkazu, který byl předmětem takového rozhodnutí, obvyklé bydliště ve smyslu čl. 12 prvního pododstavce směrnice. Pouze členský stát, který přijal rozhodnutí o pozastavení řidičského oprávnění, má totiž pravomoc zajistit na svém území výkon takového rozhodnutí, a to i v situaci, kdy má jeho adresát obvyklé bydliště v jiném členském státě.
- 32 Z toho vyplývá, že předkládajícím soudem uváděná okolnost, že HV byl držitelem řidičského průkazu vydaného bulharskými orgány do doby, než mu členský stát, ve kterém má obvyklé bydliště, vydal na základě výměny provedené podle čl. 11 odst. 1 směrnice 2006/126 řidičský průkaz, jehož držitelem byl v době rozhodné z hlediska skutkového stavu v původním řízení, není relevantní pro určení, zda může být rozhodnutí o pozastavení řidičského oprávnění přijaté proti HV na základě jeho protiprávního jednání na bulharském území vykonáno na území španělském.
- 33 V této souvislosti je však třeba dodat, že čl. 15 první věta směrnice 2006/126 ukládá členským státům vzájemně si pomáhat při provádění směrnice a vyměňovat si informace o řidičských průkazech, které vydaly, vyměnily, nahradily, prodloužily nebo zrušily.
- 34 Toto ustanovení může přispět k účinnému výkonu rozhodnutí o pozastavení řidičského oprávnění vydaného v členském státě, v němž dotyčná osoba nemá obvyklé bydliště. Na žádost tohoto členského státu totiž členský stát obvyklého bydliště může v souladu s přílohou I bodem 3 třetí větou písm. a) položkami 13 a 14 směrnice 2006/126, jakož i bodem 4 písm. a) této přílohy učinit do řidičského průkazu případný záznam o zákazu řízení na jeho území [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 29. dubna 2021, Stadt Pforzheim (Informace v řidičském průkaze), C-56/20, EU:C:2021:333, body 45 a 46].
- 35 Vzhledem k výše uvedenému je třeba na druhou otázku odpovědět, že ustanovení čl. 11 odst. 2 směrnice 2006/126 musí být ve spojení s jejím čl. 11 odst. 4 druhým pododstavcem vykládáno v tom smyslu, že členskému státu, v němž má držitel jím vydaného řidičského průkazu obvyklé bydliště, umožňuje neuznat a na svém území nevykonat rozhodnutí o pozastavení oprávnění řídit motorová vozidla, které předtím proti tomuto držiteli přijal jiný členský stát z důvodu porušení pravidel silničního provozu na svém území, a to i v případě že tento řidičský průkaz byl vydán výměnou za řidičský průkaz dříve vydaný státem, v němž došlo k tomuto porušení pravidel.

K první otázce

- 36 S ohledem na odpověď na druhou otázku a na skutečnost, že pouze směrnice 2006/126 upravuje situaci, kdy členský stát pozastaví na základě vnitrostátních právních předpisů z důvodu protiprávního jednání spáchaného na svém území řidičské oprávnění držitele řidičského průkazu vydaného jiným členským státem, když účinek takového pozastavení je omezen pouze na toto území, není namístě na první otázku odpovídat.

K nákladům řízení

- 37 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

Ustanovení čl. 11 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES ze dne 20. prosince 2006 o řidičských průkazech musí být ve spojení s jejím čl. 11 odst. 4 druhým pododstavcem

vykládáno v tom smyslu, že

členskému státu, v němž má držitel jím vydaného řidičského průkazu obvyklé bydliště, umožňuje neuznat a na svém území nevykonat rozhodnutí o pozastavení oprávnění řídit motorová vozidla, které předtím proti tomuto držiteli přijal jiný členský stát z důvodu porušení pravidel silničního provozu na svém území, a to i v případě že tento řidičský průkaz byl vydán výměnou za řidičský průkaz dříve vydaný státem, v němž došlo k tomuto porušení pravidel.

Podpisy